

HETI SZEMLE.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre — — — — — 3 frt —
Félévre — — — — — 1 frt 50 kr.
Negyedévre — — — — — — frt 75 kr.
Tanítóknak és kézműiparosoknak egy évre 2 frt.

Felelős szerkesztő:

Dr. BUZA SÁNDOR.

A lap kiadója:

A „PÁZMÁNY-SAJTÓ”.

A szerkesztőséget és kiadóhivatalt illető összes küldemények, pénzek, hirdetések, stb. a „Pázmány-sajtó” címére küldendők. (Deák-tér 29. sz.)
Hirdetések jutányos áron vetnek fel.

A lap megjelenik minden szerdán.

Tisztelettel kérjük vidéki előfizetőinket, hogy az előfizetés megújítása iránt intézkedni sziveskedjenek.

Él az Isten.

(✓) Az idő kereke megint fordult egyet. Leörölt egy évet. A kilencvennégy már a múlté. Kilencvenöt jelenti a jövőt. A multa csak fájdalommal tekinthetünk. Nincs benne egyetlen fény sugar. A jövőben csak az ádáz harezok várnak reánk.

Politikai életünkben oly motívumok fészkeltek be magukat, melyek sem az alkotmányosság, sem a társadalmi béke, sem a józan haladás biztosítékai nem rendelkeznek. A kormány vivódik. A politikai tényezők személyes érdekeket szolgálnak. A pártok szerteforgásolódnak. A kormánypárt végső erőlködése a hatalom látszólagos bírásáért legfőleg csak párheti sikerért folynak.

A Wekerle-miniszterium bukása legalább most valóságos rejtély, mert a mit csak programjába fölvelt,

azt keresztül is vitte. Hogyan bukik tehát, ha a nemzet vele érez s ha a király javaslatait szentesítette?

Ez a válság nem orkán. Az orkánnak legalább haszna is van. A levegőt megtisztítja. E válság csak gyenge szellő. Mindössze is csak a harasztot zörgeti. S már ez a kis zörgés is megijeszti a szabadelvűeket. Nem esodáljuk. A kinek nincs rendén a lelkiismerete, az mindig ijedős.

Mit veszítenek ők s mit nyerünk mi a válsággal, ha ez rendszer-változást nem jelent? Semmit.

A szabadelvű párt egyik kormánya bukik, de az új kabinetet egy más vedérral ugyan, de ugyanabból a kutból meritik. A bukás tehát csak poena peccati. S nekem nagyon mindegy, melyik szobaleány szolgálja fel az ételt, ha az étel kozmás.

A szabadelvűeknek azonban másképp is zörög a haraszt. Attól félnek, hogy a felekezetenküliségből meg a zsidóvallásra való áttéréstől semmi sem lesz. Valószínű. De hát felekezetenküli ezután is csak lehet, ha eddig sem bántották őket senki. Nem is őket bántják. Ok bántják a

hívó keresztényeket. Fülénél fogva senkit sem visznek a templomba. A modern pogányoknak nincs Istenük. Templomra sincs szükségük. Mire tehát őket szervezni? Ezért bizony kár az időt vesztegetni. Zsidó pedig, hiába engedik meg, soha sem lesz a magyarból.

Valószínű azonban, hogy a válság többet is jelent. Azt jelenti, hogy lázban kormányozni nem lehet. A Wekerlekabinet nem volt életre való. Csak egy pir volt a nemzet lázas arczán. Ez a pir pedig a biztos halál jele. Különben már a tavasz óta haldoklik. Sőt a lázat már születésével hozta magával. A láz szülte s csak izgalmakkal táplálkozott. S most, hogy kimulik, nem siratja senki sem. Nem a nemzet szülte. Ő szülte magamagát. Nem a nemzetért, csak önmagáért élt. Azért kellett meghalnia, hogy a nemzet éljen.

Politikai örökségén nemesak egyes kormányok, de egész pártok lejárják magukat. Száz okosnak is dolgot fog adni, míg a bajt úgy ahogy orvosolni lehet.

Mert mi most a teendő? Az, hogy ne legyen meg, a mi megvan. Vagy legalább is ne úgy legyen

TÁRCZA.

Egisheimi Hugó és IX. Leo.

Egisheim vára néma, mint a sir,
Hugo ur jár-kei, hallgat, lopva sir;
Habzó kehely, kard, lant, vadász-ebek,
Hugó ur kedvét egy se' hozza meg.
Kastélya pompás, szolgál-népe hű . . .
— Hugó ur, mért oly zord tekintetű?
Most felriad: — Te pap vagy, hagyj
[csak el,
Bünömrre lelkem gyógyirt úgy se' lel.
— Hát nagy bünöd van? Gyónd meg
[jó uram,
Az ég kegyelme, lásd határtalan.
S letérdel Hugo és mellét veri
És megerednek fájó könnyei.

— „Nos halld tehát. Volt három gyer-
[mekem,
Az ég öröme megnyilt énnekem.
Ah, nem sokára kettő meghala,
Követte ezt anyjok ravatala.
Csak egy maradt, a kis Brunó, velem,
Hogy ne legyen éltem örömitelen.
De már szívemre néma köd borult,
Boszankodám, ha láttam a fiut.
Egy vén druida jóslá énnekem,

Hogy elhagyatott, bús lesz életem,
Hogy szörruhában, koldus módra
[majd
Lelkem fájdalma messze földre
[hajt;
S fiam hatalmas trónon ülni fog,
S csókolva lábát néki hódolok.

E szörnyü jóslat nyugtom elüzé.
Fiam hálátlan, zsarnokom lesz-e?
S határozék. Vedd ijadat vadász,
Keress helyet, hol senki sem tanyáz,
Vidd el magaddal Brunót, im tiéd!
Ott öld meg őt s hozd el nekem szívé.

Azóta éltem átok és pokol,
Nyugtót találni nem tudok sehol.
Mégölt fiannak szeme egyre néz
S lelkem homályba, kárhozatba vész.“
S a pap felel: — Bünöd nehéz, uram,
De Istenünk kegye határtalan.
Bünbánva hajtsd a porba ősz fejed,
Ölts szörruhát e pánczélok helyett,
Zarándokolj el szent atyánk elé
S megtisztulását lelked megnyeré.“

És mén Hugó, im, koldusmódra mén
Mezetlen lábbal, erdők tüskején,
Kezében botja, táská oldalán,
Mi benne van mind könyör-adomány.
És jégmezőkön, rengetegeken . . .

S Rómába ér el bús nagypénteken.
Bőjtölve tölti a két gyásznapot,
Sok szent ereklyét könyö áztatott;
S a szent husvétnek áldott hajnalán
Fogadja őt a pápa trónusán.
Hugó letérdel, gyónja nagy bünét
S a szent atyának szeme könyben ég.
— „Halld ajkaimról a feloldozást,
Az Isten oly jó, megboesáta, lásd“!

Hugó leroskad, könyvet ontva itt,
Csókolja hön a pápa lábait.
S a pápa: — „Van még hírem valami,
Elég erős-e szived hallani?
Fiad' nem ölte meg a jó vadász,
Egy őz szív az, mit otthon sirva látsz.
A rengetegben felnőtt gyermeked,
Belőle aztán szerzet tagja lett,
Pap, touloni püspök, — hire, hive, sok
S ma pápa-trónon — Brunó, én
[vagyok.“

Szegény apa, bünöd boesátva van,
Az ég kegyelme, lásd, határtalan.

Stöber A. után.

Az ügyész ur krisztkindlije.

— Vig történet. —

Karácsony este van.

A tanácsos ur dühöngve toporzékol
szobájában s göresösen szorongatja marká-

meg, a hogy megvan. Ha az új kormány a még hátralévő javaslatokon változtatást nem akar tenni, akkor ezért bukik. Ha pedig változtat rajta, akkor azért bukik. A szabadelvű párt erős miniszteriumot adni nem képes. Elkopott. S a helyzet nem engedi mozogni. Mert senki sem oly naiv, hogy elhigye, hogy a főrendiház az ő szép szeméiért a javaslatot elfogadja. A szentesített törvények pedig benne vannak ugyan a törvénytárban, de végre nem hajthatók, mert, hogy csak egyet mondjunk, a bíraskodás hátra van. S ha ez bukik, akkor minden bukik. Az is nagy kérdés, lesz-e erre a bíraskodás megalkotására jó idő. S ha lesz is, oly izgalmakkal fog járni, hogy abból egy válságözön árad ki. Ezeket a válságokat pedig kimerült parlamentünk nem bírja meg.

Ugy, a hogy türethető politikai helyzetet csak a közjogi alapon álló pártok egyesülésétől várhatni. De ez az egyesülés a Wekerle nyomdokain nem remélhető. A nemzeti párt ellenezte a javaslatokat. A politikai morál tiltja, hogy végrahajtásukhoz segédkezet nyújtson. S a nemzeti párt egyéb elveit sem akaszthatja szegre.

Látszik ebből, hogy az egész szabadelvűsködés csak kártyavár. Most magától omlik össze. Ember tervez, Isten végez. Ne féljete! Él az Isten. Bizzunk benne. De ott legyen az élő Isten a mi sziveinkben.

ban az ujjvárosi „Hirharang” mai számát. A tanácsosné öngagsága migraintól gyötörtetve fekszik a pamlogon. Edith kisasszony kisirt szemekkel üldögél szobájában. Lenn a vendég-szobában a fiatal hadnagy, a tanácsosné távoli rokona sápadt arczezal bámul maga elé, nem hallva, nem látva semmit. Csak Gabi urfi, ez az eleven sátán, futkos jókedvvel szobáról-szobára ezerféle pajkossággal keserítve a eselédeteket, a kiknek pedig úgy is sok dolguk van ma, hisz estére megérkezik az ügyész ur, hogy megtartsa eljegyzését Edith kisasszonynyal.

Mi okozta ezt a rémséges felfordulást, Istenkém?

Semmi egyéb, mint egy számár, egy szelid, ártatlan kis számár.

*

A tanácsos ur fenhéjázó, gazdag ember vala, jól kifejtett termettel s bámulatosan rövid nyakkal. Ifjukorában a mérnöki pályára készült, később átesapott a jogra, állítólag, mert elrontotta szeméit. Amerikát nem fedezte fel, sőt utnak indítva, bajosan hiszem, hogy rátalált volna. A rövidlátásban szemét csak emberismerete multa felül; hirtelen fellángoló haragja s a vadászat iránti előszeretete szélteben ismeretes volt.

Hogy közkedveltségü ember lett volna határozottan nem merem állítani, de hogy sokan mosolyognak felette, azt saját szemimmal láttam. Társaságban ritkán jelent meg; szivesebben s nagyobb hőshöz illő elszántsággal kereste fel naponta a Somoserdőt, irtó halált tervezve a gyanutlan nyu-

Politikai szemle.

„Multakban nincs öröm.” Ez a nóta a legalkalmasabb és legidőszerebb arra, hogy dudolja uton-utfelen e honnak minden reménykedő polgára.

Multakban nincs öröm. Egy év hanyatlott a sirba. Oda való volt. Jó, hogy elmúlt. Egész lefolyása a nyomoruságok láncolata volt.

Az atyáskodó kormánytól remélt valamit, aki remélt. De csalatkozott. A Wekerle-kormány hasonlított egy olyan ingerült atyához, aki kedvét leli abban, hogy gyermekeit gyötörje. Nem is néztek rá jó szemmel. Nem is tisztelték, mint ez dukálna, ha megérdemelné. Nem gazdálkodott, csak pazarolt. Pazarolta a drága időt, a pénzt, nem azokra, akiknek gondját kellett viselnie, hanem egyébre.

Nem csoda, hogy midőn a sirba hanyatló évvel ő is sirba készül vándorolni, nincs aki őszintén sirassa. Siratni csak azokat szoktuk, akiket életükben szerettünk. Pedig nincs valami meghatóbb a becsülés, a szeretet könyeinél. Csak hogy e könyekre érdemeket kell ám szerezni.

A szabadelvű Wekerle-kormány azonban csakis a liberális pártbeliek és nem az ország nagyobb tömegét képező polgárokkal szemben ügykezett érdemeket szerezni. Nos, hát sirassák meg a liberális urak, ha ugyan vannak alkalmi könyeik.

A szabadelvű kormány multjában nincs öröm. Minden tette esalafintaságról tesz bizonyosságot. Ezt bizonyítják nem csupán az ellenzéki lapok nyilatkozatai, de saját pártfelei is. Utóbbiak alig várják, hogy az új esztendővel új miniszterek üljenek a kormányzás szekerére.

A Wekerle-kormány, mint mindenki tudja, esalafintas uton került a hatalom-

laknak. Követé őt mindenfelé a hú Filax, egy lompos, majomképu kutya, mely egyre azon fonák föltevésből indult ki, hogy valami ellensége van a szomszédságban, kit érdemes lenne megugatni.

S volt a tanácsos urnak egy puskája, hatesövü, a nemében kitünő fegyver. Bizni lehetett benne, mert ha a ezélba vett tárgyat nem találta is, bizonyos, hogy más valamit megtalált. Olykor mind a hat esöve egyszerre sült el s ilyenkor az egész környéken csak egy biztos hely volt: a tanácsos ur háta mögött.

Ez a puska volt a mai esaládi viharnak is oka. A tanácsos ur a napokban újra a Somosban nyomozott. Egy esikóra ezéltzett s szerencsésen oldalba lött egy szamarat, mely a fától harmincz lépésnyire legelészett. A tanácsos ur nem óhajtotta birtokba venni a zsákmányt, de a megszorodott tulajdonos botrányos husággal jelent meg s rábeszélte, hogy mindenesetre vegye meg az állatot.

E dolognak hire futott Uj városban. Mitt kellett a tanácsos urnak szenvednie, az kimondhatatlan. Mindenki nevetett fölötte, élezet esináltak reá még legjobb barátai is. Bekoronázta a hatást a Hirharang mai száma, melyben egy névtelen poeta rőf hosszú költeményben festi a vadászkalandot, azzal végezvén: az egész város lézas fölindulásban van, minden számár retteg, nehogy a tanácsos ur őt nyulnak nézze.

S most mondják, nem volt-e oka a tanácsos urnak karácsonyeste, leánya eljegyzési estéje daczára is toporzékolni szobájában? . . .

bárony ülésébe. Szapáry Gyulát kijátszották, cserben hagyták, összeesküdvén társai ellene.

Aztán, hogy könnyedén megéljenek s hosszú uralomra időt nyerjenek, kifundálták az áldatlan egyházpolitikát, mint olyan szalmát, melynek esépelése, ha keveset is ád, de sokat ígér főleg azoknak, kik úgy sem szeretik a komoly munkát. S amiről az előtt hallani sem akartak, arról most azt kiabálták, hogy a nemzet akarata, a nemzet akarata!

Mint hogy pedig hamar kisült, miszerint a nemzet nagy többsége meg se kérdeztetett a felől, vajjon ez-e az ő akarata, sőt tudva volt, hogy minden egyéb, csak nem ez, esalafinta furfanggal behálózták az ellenzék liberális tagjait s ezeknek törzs atyját az akkor még élő Kossuth Lajost s ezek véleményével ügykeztek esinálni egy különleges hamis közvéleményt.

De mert ezek daczára is kitörőben volt a valódi közvélemény, mely a kormány rongyos szitáján keresztül látott, — kapták magukat s a hivatalos kormányközégek által produkálta mondva esinált tüntetéseket az egyházpolitikai javaslatok mellett.

Igy huzódott az erőszakos politikai élet napról-napra, hónapról-hónapra, míg végre kisült, hogy csak mértékletes életmód mellett lehetséges a hosszú élet s ki az ellenvét, hosszú életü nem lehet.

Észre vették ezt a szabadelvű kormány egyes tagjai. Azért, mikor látták, hogy a nemzetet bajos tovább is ámitani, egymást kezdték kijátszani. És tartott a játék egyideig míg végre a korona és nemzet egyaránt megunták nézni a gyermekes játékot, mely nem komoly államférfiakhoz illő. Innen is onnan is odakiállottak a játékosoknak: Elég volt már a játékból, az idő pocseköléséből. Komoly munkát várunk a komoly emberektől. Ha nem képesek rá, avagy nem

A tanácsosné öngagsága tiszteletre méltó koru hölgy vala, ki nemes familiájára büszkén, lenézte a város asszonyait. Orra oly éles volt, mint egy esipős ősz este, mikor fagyni akar; erőszakosan fűzött esipeje rondesen oly tömérdek szoknyától volt körülvéve, hogy egész kis sétába került körüljárni körülötte. Sajnos, a természet két nagy hibát követett el rajta, először, hogy általában nagyon rosszszul nézett ki, másodsor, hogy fenn nevezett orra alatt nem épen piczi, fekete bajusz sarjadozott. Mit adott volna a tanácsosné öngagsága, ha e férfidiszt arczáról örökre eltávolithatta volna, azt csak te tudod, jóságos ég. Annyit azonban én is tudok, hogy a legkisebb ezéltzás e bajuszra képes volt a tanácsosné öngagságát furiává tenni.

Házasságuk csak egy leány gyermekkel lön megáldva, ki jelenleg azon a ponton álla, hogy erzsébetfalvi és botpaládi Bothpalád Dezső ügyész ural eljegyeztessék.

Nevezett ügyész urat a mama a legutóbbi jótékony nőegyleti balon ismerte meg. Fényes neve, félénk, szolid modora meghódította a tanácsosné öngagságát s egy-kettő — három — végre kitűzték karácsonyestére e kézfogót.

A kópé Gabi, a tanácsos ur unokaöcse volt, kit a karácsonyi szünidőre hozott ki a convictusból.

Eitdhet sirva találtuk szobájában. Ha a leány eljegyzése estéjén sir, annak lehet jó és rossz jelentése is; ez uttal maradhatunk az utóbbinál. Ime most Edith kisasz-

akarnak hozzá fogni, álljanak félre s ne gyerekeskedjenek egymással és a nemzettel. Egy pár napig csak elnézhető a komédia, de évekig mókázni egy nemzet sorsával, ez már több a soknál. Nagy ideje, hogy vége szakadjon.

Közeleg az ország ezredéves fenállásának megünneplése. Kívánatos, hogy ez az ünnep, valódi és nem csinált ünnepe legyen hazánk polgárainak. Ezek őszintén és lelkükből óhajtanak örüdeni e nagy ünnepen. De örvendezhetnek-e őszintén a gyermekek, ha veszekednek, ha éheznek, ha nyomorognak. Ezer évig békében éltek ez ország polgárai. Ha utóbb kissé össze is civódtak, de csakhamar ki is békültek. Érezték, hogy testvérek. — Micsoda lelketlenség lenne éppen most a közelgő nagy ünnep alkalmára összeveszteni e haza fiait egymással s éreztetni velök, hogy egyrésze mostoha, más része édes magzat; egy része ilyen vagy olyan vallású, ilyen vagy olyan nyelvű! Egyiktől elvenni, amivel bírt és a másiknak adni. Egyiket dédelgetni, másikat üldözni. Szóval az egész házat, az egész hazát felforgatni!

Az atyáskodó kormánynak a kibékítés, a esztétikus a főszerepe és nem az összevesztés. Pedig a liberális kormány ez utóbbit tette, csak hogy megmutassa, hogy ő az ur a házban. Így lehet ugyan ur, de nem szerető atya. S azért, ha hallják a gyermekek, hogy a bucsuzó évvel bucsut vesz körükből, ne csodálja, ha nem siratják. Ne csodálja, ha szívükből köszöntik az új évvel az új állapotokat s egyelőre, tekintettel az ismeretlen jövőre csak ezt dudolgatják: Multakban nincs öröm . . .

szony feláll; szeméit, melyek a sirástól olyanok lettek, mint a bepárazott ablak, megtörli s gyors léptekkel kisiet a szobából, le az emeletről, végre kopogtat egyik ajtón.

— Szabad! — mondja egy tompa hang.

Edith belép a fiatal hadnagy szobájába.

— Mindennek vége Sándor! Két óra múlva el leszek jegyezve az ügyészszel.

A hadnagy ur indulattal pattant föl helyéről s e közben úgy találta oldalba lökni a mellette szomorgó Petőfi gipszszobrát, hogy ha életében ütött volna a fiatal ember oly mértékben a Petőfi oldalába, fogadni mernék, úgy vágta volna Petőfi vissza a fiatal embert, hogy akkor majd ő szédült volna le az aztal alá.

Edith megindultan zokogott.

— Ne sirj, drágám, — biztató az ifju, — elmegyek atyádhoz, beszéllek vele komolyan.

— Ne tedd azt Sándor, atyám ma a szerencsétlen számárhistoria miatt roppant fel van izgatva. Csak ártanál ügyünknek.

— No jó, megyek hát anyádhoz. Ő okos asszony, bizonyára nem akarja leányát szerencsétlenné tenni.

— Az Isten szerelméért! — kérte sirva Edith — maradj itt. Anyám ma oly ideges, mint még sóha. Atyámmal összeszólalkozott valami fölött; anyám elég vigyázatlan volt a szamarat említeni, erre apám dühös lett s feikiáltá: Azért nem ismertem fel a szamarat, mert te bajszoddal az egész világot besötétítetted előttem. Apám bizonyára nem

Megyénk közművelődési ügye.

Igazgatói jelentés

felolvasatott a Széchenyi-társulat 1894. decz. 19-én tartott ülésén.

Tisztelt ig. választmány!

Ezen igazgatósági ülésen, szokáshoz és kötelességemhez képest, a nyári időszakban fenállott óvodák és menedékházak rendes folyamáról és azok feletti felügyeletről következőkben van szerencsém jelentést tenni.

A nyár folyamán a Nagy-Károlyi és Erdődi járásokban levő és más vidékeken egyes helyeken összesen 37 óvodát és menházat látogattam meg, ezek között néhány helyen a vizsgán voltam jelen. Mindenütt a haladás, előmenetel jeleivel és a fenállás kedvező eredményeivel találkoztam és általában mind saját tapasztalatom, mind a hozám érkezett megbízható jelentések nyomán az óvoda és menház vezetőinek buzgó és eredményes igyekezetéről és szorgalmáról szinte kivétel nélkül tehetek bizonyosságot. Ezzel szemben sajnálattal említhetem a helyiségek nagy részének alkalmatlan, czélnek meg nem felelő sőt néhol nyomorúságos voltát. És azok közül sok helyt a felszerelés teljes hiányát. Még nagyobb sajnálattal kell felemlítenem, hogy a menházak vezetői nagy része által tanúsított erkölcsi jómagaviselet mellett ez évben is akadt két oly elszomorító eset, hol a menházvezetőnőt állásából időközben el kellett bocsátanom.

Nagy hátrányára voltak e menedékházaknak ez évben még a mult évekhez képest is sokkal inkább a járványos betegségek, melyek miatt sok helyen a menházak korábban kellett bezárni, sőt több helyen mint Koltón, Tőke-Terebesen és Homokon a hatósági sürgős intézkedés következtében, már a vizsga sem volt megtartható.

akarta anyámat annyira megsérteni, de ez most magán kívül van.

Csergő szánka érkezett az udvarra. Gabi robajjal nyitott be:

— Megjött az ügyész ur, nagy doboz van vele, ajándékkal tele. Megyek megkérdelem, mit hozott nekem.

Hagyjuk a fiatal párt busulni, úgy sem tudnók megvisszátalni őket. De hisz a kriszkindli majd meghozza örömeiket.

Az ügyész ur szobájában ül s épen a magával hozott csomagokat rakja elő olyan izgatottan, mintha minden csomag egy-egy villamtelep volna. Minden esaládtag számára hozott alándéket, kivéve Gabit s a fiatal hadnagyot, kiket nem gondolt itt találhatni.

Az udvarias fiatal ember ezeket sem akarta kihagyni a megtiszteltetésből, esőnggetett inasának.

Traplí legény lépett be s megállt me-reven az ajtóban.

— Janesi, eredj a boltba! Végy nekem egy csinos beretválokzó készüléket s valami játékszert a kis Gabi számára, nem drágát, érted?! Mehetsz!

Janesi eltűnt. Az ügyész kezdte kibontogatni kincseit.

— Ime egy pompás karabély a tanácsos ur számára. Ősi emlék ez, bizonynyal szivesen fogja venni, hiszen ő mint vadász ember szereti a szép fegyvereket. Ime egy aranykeretű szemüveg a tanácsosné számára, ez még nagy anyámé volt, erzsébetfalvi és botpaládi Bothpalád Huba nejéé.

Ismételve is kedvetlenül kell jelentenem a gyermekek nem kellő számban feljárását, melyet számban és az óvoda kötelesek arányában való kimutatását, ezen jelentésemhez mellékelt táblázat igazolja.

Ezen kimutatás szerint azon 67 községben, hol a társulat felügyelete alatt óvoda vagy menház létezik, van 7211 óvoda-köteles gyermek: 3420 fiu és 3791 leány. Tényleg és rendszeren feljár 4878 gyermek: 2167 fiu és 2711 leány. Vallás szerint 1405 rom. kat. 735 gör kat. 2004 ev. ref. 16 ág. 437 iraelita.

És a gyermekek visszatartása vagy mulasztása feltűnőleg az oláh vagy az oláhval vegyes községekben tapasztaltatott. Így Gyöngyön és Pribékfalván, hol most először kísérletül állítottam fel menházat, teljesen sikertelennek bizonyult, úgy hogy a költséget jövő évben nem akarom ezen községekre vesztegetni. A kővárvidéki Koltón és Hosszúfaluban ez évben először állítottam föl menedékhely, a melyek szép sikert tanúsítottak. De e helyeken is csak a magyar lakosok gyermekei jártak fel.

Minden részben eszközölt megtakarítások folytán képes lettem ez évben is azon községeknek, melyek az óvodát vagy menházat teljesen saját erejükön tartják fent, a közművelődési pótadó fejében a megyéhez befizetett összeget a számvevőség hiteles kimutatása szerint az igazság és méltányosság tekintetéből visszatéríteni, azon arányban azonban, melyben a megyei közigazgatási bizottság a társulatot a közművelődési pótadóból részesíti. Vagyis 75%. Ezen visszatérítés 13 községnél 743 frt 62 kr. teszen.

Fülesd és Istvándi községek önként jelentkeztek, hogy jövőben menházat állítani óhajtanak és a társulat pártfogását kérik. Mi végett jövő tavasszal ezen községekben megjelenni és a tárgyalást megtartani el nem mulasztom.

Majd újra egy csinos virágkosár került elő a bőröndből, mely az illatos művirágok között az ügyész ur pompás fényképét rejtette. — Edith kisasszony számára.

Janesi visszajött, hozva beretvát s a Gabi számára egy csinos játékszert, mely szamarat ábrázolt bólogató fejjel.

— A kereskedő — mondá Janesi — ezt a szamarat különösen ajánlotta nekem a tanácsos ur unokaöcsése számára.

— Jól van, jól. Most ügyeskedjél, hogy minden ajándék helyén legyen.

Janesi ügyeskedett s a szobaleány segítségével elhelyezte az ügyész ur kriszkindlijét az ebédlő asztalán, odatéve minden tárgy mellé kicsinyke papirszeleten annak nevét, akinek szánva volt.

Az ügyész ur ezalatt fényes toilettet csinált s szándékosan késlekedett.

— Előbb hadd tegyék meg ajándékaim a hatást, — gondolá — aztán lépek be én, hogy szerényen fogadjam a hálás köszöneteket.

A sors könyvében más volt megírva.

Az ebédlő ajtajában az ügyész ur Edith kisasszonnyal találkozott, ki lángoló arccal, kisírt szemmel, de emelt fővel haladt el mellette.

— Ah, nagysád, mily öröm, hogy kegyedet itt találok.

— Ügyész ur — kiálta Edith, ki az ő helyén Bothpalád ur ő anyjának szemüvegét találván, ezen ajándékban tulbízalmas tréfát látott. — Ön esetlen tréfájának s illetlen játékának sem a személyt, sem az

Örvendetes tudomására kell hoznom a t. igazgató választmányának, miként Sárközőn br. Vécsey Józsefné ő méltósága a községbeli gyermekek számára menedékházat állított és e czélra valamint helybeli nőiskola részére diszes és költséges épületet emelt, melynek megtekintésére, és a további teendők és felszerelések iránti tájékoztatás végett meghívni kegyeskedett. Én a szokásos segély megajánlása mellett a társulat részéről hálás köszönetet mondtam ő méltóságának ezen nagylelkű áldozatkészségeért, egyszersmind ezen menedékház vezetőjévé ő méltósága kívánatára a már több év óta Sárköző-Ujlakon működött Brunner Terézt ki is neveztem.

Nem tennék eleget az igazságnak, ha említetlen hagynám a t. ig. választmány előtt a megyebeli minden óvodák és menházak felett álló és már egyik jelentésben minta-óvodának nevezett Aranyos-Megyesi óvoda szept. 2-án tartott vizsgáját, melyen több helybeli birtokossal jelen voltam és ott ez alkalommal is a legkitünőbb és az óvodát vezetőnő igyekezetét és buzgó fáradozásait tanusító sikernek és eredménynek örvendhettem, mi azt hiszem a velem jelen volt helybeli birtokosoknál is jövőre több részvétet és érdeklőséget fog ébreszteni az ügy iránt.

A mai korban járványossá vált sikkasztások társulatunkat is érintették annyiban, hogy augusztusban a segélyösszegek második részletének szétküldésekor Oltva község jegyzője, az itteni menház részére küldött 50 forintot egyéb más községbeli pénzekkel együtt elsikkasztotta. Tudomásomra esvén, röktön a járásbeli főszolgabíróhoz fordultam, ki válaszában avval biztatott, hogy ezen segélypénz megtérítésére fog találni alapot a jegyző javaiban, de mind eddig a pénzhez hozzá nem jutottam.

alkalmat nem jól választotta meg. Ajándékát visszaveheti, ott hagytam.

Az ügyész ur elsápadt s zavartan hebegé:

— Boesánat, kisasszony, ha nem voltam szerencsés a kegyed izlését eltalálni. Ajándékom kegyed iránti érzelmeim symboluma akart lenni.

— Erre csak megvetéssel felelek! — s távozott.

Az ügyész elképedve nézett utána, aztán magyarázatot keresendő benyitott az ebédlőbe.

Nagyszerű jelenet várt itt reá.

A tanácsos kiabálva tipegett a terem közepén:

— Nekem ezt? Egy apának? Saját házamban! Nekem számár játékot adni ajándékkul! Kidobom azt a czudar embert az ajtón, eltolonciztatom rondörökkel! . .

A pamlagon folytonos esuklás és tompa jaj közt a tanácsosné öngyásága ajuldozott s halántékát illatszerrel dörzsölteté.

— Istenem, én Istenem! Ilyen szégyen, ilyen esufság; Ilyen gyalázat egy nemes hölgyre, kinek 300 őse van. S épen a leányom vőlegénye! Ez elviselhetetlen!

A tanácsosné öngyásága az asztalon neve mellett a beretvát találta.

A háttérben a hadnagy állott az ősi karabélylyal kezében, öldöklő tekintettel; mellette Gabi örök hamis mosolyával s ölében az arczképes virágkosárral. Az ármányos kópé kedvesebbnek találván a virágkosarat a bólingató számárnál, maga cse-

Végre miután a t. ig. választmány kegyessége már gyakorlatba hozta, hogy minden évben a menedékházvezetők néhányát kiválóbb igyekezetük és sikeresebb működésük folytán, jutalom ezim alatt, némi kis segélyben szokta részesíteni, ezen gyakorlatnak ez évre is fentartását vagyok bátor javaslatba hozni, és ez alkalommal jutalomra egyedül azokat ajánlani, kik ebben még eddig nem részesültek.

E szerint ajánlatba hozom a 20 frtos 1-ső rendű jutalomra: A nyír-esaholyi, nagydobosi, kraszna-bélteki, fábiánházi, nagyszokondi, bot-paládi, dengelegi, és mátészalkai, összesen 8, a 15 forintos 2 rendű jutalomra a kömörői, nagy-ecsed, költsei, hodászi, ó-apáthi, büvelyi, györgyi és geberjeni összesen 8 menház-vezetőnőket.

A társulat pénzügyeit illetőleg következő jelentést teszem:

A megyei közigazgatási bizottság ez évre beterjesztett költségvetési előirányzatot egészben elfogadván, megszavazott 6780 forintot, ebből ez ideig kiutalványoztatott és ki is fizettetett 5200 forint.

Bevétele volt ez ideig 8409 frt 91 kr.

Kiadás 7610 „ 03 „

Ideiglenesen a bankba elhelyezve van a fent maradt összeg.

Alapítvány ez évben nem fizetettvén be, az eddigi összeg van jelenleg is, nevezetesen: 2500 forintos 4% kamatozó értékpapír és 1905 forint takarékpénztári könyvekben.

A múlt évi és a társulat számoltató küldöttsége által megvizsgált számadás a megyei közigazgatási bizottság küldöttsége által is minden észrevétel nélkül felülvizsgáltatott mint ezt a tárgysorozat folyamán előterjeszteni szerencsém lesz. Ezuttal pedig kérem a jelen évi számadás megvizsgálására a küldöttséget kinevezni.

rélte össze az ajándékokat s most élvezte a hatást.

Az ügyész belépett.

Nem volt ideje az üdvözlésre, mert a tanácsos ur egyenesen neki rohant:

— Uram! — kiáltá — mondhatom, ön igazán — kitünő ember!

Az ügyész arca ragyogott. A legédesebb mosolylyal hajlott meg:

— Rendkívül örvendek, tanácsos ur, hogy szerény ajándékom tetszését megnyerte!

A tanácsos ur felkaczagott dühösen!

— Tetszésemet? Kitünő! Ez már tréfának is sok, ez már —

A gyanutlan ügyész újra bókolt:

— Végtelen boldog lennék, tanácsos ur, ha csekély ajándékomat nemcsak mint szobadiszt használná, de ünnepélyesebb hivatalos alkalomkor oldalán látnám ragyogni azt.

A tanácsos urat előntötte az epe. A düh hirtelen kitört belőle:

— Pusztulj előlem, hitvány gazember! Kikérem magamnak, hogy arczátlan gunyólódással boszants, most nem állok jól magamról, hogy mit csinálok. Igaz, történt velem egy kis baleset, de művelt embertől, ki leányom kezét kérte tőlem, ilyen durva sértést nem vártam volna. Pár nap előtt véletlenül a vadászat közben egy szamarat lőttem le. Ön megtudta ezt s karácsonyi ajándékkul nekem szamarat ad. Ah uram, nekem kedvem lenne ma a második szamarat lőni le.

Az aranyos-megyesi felnőttok esteli iskolája nov. hó 5-én, az avasi oláh gyermekek conviktusa pedig szept. elején megnyilt.

Mult ig. választmányi ülés óta a társulatot érdeklő nevezetesebb mozzanat nem fordult elő.

Ezek után tisztelettel maradtam

Homokon 1894. decz. 19.

Kováts Eduárd.

társ. igazgató.

Hazánk.

A kormány lemondása. Wekerle Sándor miniszterelnök a képviselőháznak decz. 28-án tartott ülésén a következő szavakkal jelenté be a Háznak a kormány lemondását: Miután sajnálatunkra azt kellett tapasztalunk, hogy nem csak egyes ügyekben, hanem általában véve nem vagyunk a legfelsőbb bizalomnak oly mértékben osztályosai, amint ezt az ügyek sikeres és eredményes vezetésére nézve jelen viszonyaink közt kívánatosnak tartjuk: beadtuk ő felségének tárczáinkról való lemondásunkat. Kérem a t. házat, méltóztassék ezt tudomásul venni.

Katholikus gyűlés. Az árvamegyei katolikusok a napokban a megye székhelyén, Alsó-Kubinban gyűlést tartottak. A gyűlésen Zmeskáll Zoltán lestinai nagy birtokos elnököl és a vármegye katolikusai igen nagy számban voltak jelen. Első sorban tiltakoztak a katolikusok vallási érzelmeit sértő egyházpolitikai törvények ellen; azután kath. kör alakítását határozták el.

A hírlapok és a posta. Sokszor me-

Megragadta a szerencsétlen játékszert s az ügyész lábaihoz vágta, hogy százezer darabra tört.

Az ügyész még nem tért magához ámulatából, midőn a tanácsosné leirhatlan méltósággal elébe lépett s megvetésteljes mosolylyal mondá:

— Drága ügyész uram, ön végtelenül becses ajándékkal lepott meg, ön valóban igen kedves ember!

A hadnagy egy percze föllihogott. Ha a tanácsos urnak tévedésből nem a karabély jutott is, a tanácsosné legalább megkapta a lorgrettet, — gondolá.

— Nagyságos asszonyom — válaszolá bókolvá — el vagyok ragadtatva, hogy ajándékkul örömet szerezhettem. Remélem, elég kemény. . . .

A hadnagy a szemüvegre gondolt, a tanácsosné pedig azt hitte a beretváról beszél.

— Uram! — kiáltá — ha önben egy szikra illem-tudás és becsületérzés van, ön nem gunyolná ki oly durván az én csekély hibámat.

— De nagyságos asszony — hebegé az ügyész — magyarázza meg kérem . . . hisz ez a hiba a korral rendesen megjön. . .

— Mit? sikolta fel a tanácsosné — hát én már vén vagyok? Bizonyára uram, még nem vagyok olyan vén, hogy az ön drága szerszámát használjam.

rül fel a lapok előfizetői részéről az a panasz, hogy a lapjukat vagy éppenséggel nem vagy későn kapják kézhez, a mikor már csak régiségeket találnak az újságban. A dolog magyarázata az, hogy a posta tisztviselők tartogatják maguknál a lapokat s csak kiolvasás után kézbesítik azokat. A kereskedelmi miniszter elrendelte most, hogy az ilyen tisztviselőket fegyelmi eljárás alá vonják. Azokat pedig, a kik felületesen bánnak a hírlapokkal, pénzbüntetéssel sújtják a felettes hatóságok.

Országos katolikus nőegylet. A székes fővárosban a katolikus hölgyek körében mozgalom indult meg, egy „Országos katolikus nőegylet” alakítására. Az egyesület főcélja: a vallásos érzület ápolása és fejlesztése a társadalom minden rétegében, a közérköleség hanyatlásának meggátlása, a katolikus vallás elveinek lelkiismeretszerű megvédése, a vallásos érzület gyakorlása terén buzgólkodó szegényebb sorsú özvegyek és árvák támogatása és egyéb oly jellegű jótétemények gyakorlása, melyeket az egyesület intéző kara esetről-esetre hivatása körébe esőnek fog tartani. Célja továbbá: a katolizizmust társas estélyek és felolvasások útján akezióba hívni. A szervező bizottság egyelőre csakis az előkelőbb polgári nők köréből alakult meg; a szervezés bizonyos mérvű sikere után azonban a mágnáshölgyeket is felszólítanak a csatlakozásra. Védnökül József kir. herceg nejét, Klótild kir. hercegnőasszonyt, vagy Mária Teréziát, Károly Lajos kir. herceg nejét óhajtják megnyerni. A szervező bizottság már nagyban gyűjti az aláírásokat.

Egy élelapp ügye. A kecskeméti függetlenségi és 48-as kör a Bolond Istók-nak ottani kaszinóból történi kitiltására vonatko-

— Nagyságos asszonyom, meg nem foghatom, mért kegyed oly izgatott, hiszen ezt az eszközt használja most minden ember.

— Szörnyőség, gyalázat! — zokogá a hölgy — minden ember? Ez hallatlan.

— De valóban, nagysád — magyarázá az ügyész — én biztosítom nagyságodat. Atyám, nagyatyám, ósatyám. . .

— Ósatyja?! . . — jajdult fel a nő.

— Igen, nagyságos asszonyom, ósatyám dragonyos hadnagy volt. —

Mit? Dragonyos?

— Szolgálatára, öneki épen olyan hibája volt, mint nagyságodnak.

— Mint nekem? Elég uram, nem tűröm tovább saját házamban e jellemtelen gorombaságot. Távozzék, hogy többé sehase lássam, vagy szolgálaimmal dobatom ki.

Hogyan került az ügyész ur szobájába, szánkájára s haza, azt máig sem tudja megmondani. Másnap levelet kapott a hadnagytól, ki az ajándék tárgyakat visszaküldve tudatta vele, a pajkos Gabi esinyjét s a félreértésekért bocsánatát kérte. Egyszermind meghívta 3 hét múlva tartandó menyegzőjére Edith kisasszonnyal.

S a fiatal pár azóta mindig édes örömmel ünnepli a karácsonyestét.

zólal levelet intézett Bartók Lajos országgyűlési képviselőhöz, mely levélben a kör a kaszinó eljárása fölötti megütközésének ad kifejezést, annyival is inkább, mert a kaszinó nem pártkör. hanem társadalmi kör, amelynek a város minden tisztességes polgára tagja lehet, ha arra az alapszabályok képesítik. A levélben elmondatik, hogy a kaszinó kitiltó határozatával egyenesen bevitte körébe a ma folyó egyházpolitikát s ezzel utat mutatott azon tagjainak, akik nem barátai annak a nemzetpő áldatlan politikának, de a kik talán szintén rendelkeznek olyan hazafiassággal, mint a választmány kitiltó tagjai.

A Petőfi társaság alelnöke Bartók Lajos lett. Másodtitkárnak egyhangulag Jakab Ödönt választották meg. Rendes tagok lettek Bársony István és Papp Zoltán. Az üresedésben levő kültag helyére Schulpe György, Petőfi németre fordítója választott meg.

A koronaör meghíttetése. Bárá Radvánszky Bélának, az új koronaörnek ünnepies meghíttetése a király és az országgyűlés két háza elnökeinek jelenlétében január második hetében fog végbemenni.

A házassági jogi eljárást szabályozó törvényjavaslat előzetes jóváhagyás czéljából már föl van terjesztve a felségéhez s mihelyt visszaérkezik a kabineti irodából, nyomban be fog nyújtani a képviselőházban. A ház igazságügyi bizottsága késedelem nélkül tanácskozás alá veszi a javaslatot s a ház esetleg már februáriusi legkésőbb márczius hó folyamán abban a helyzetben lesz, hogy az új házassági jog életbe léptetésének alapfeltételét képező eme javaslatot napirendre tűzhesse.

Kath. hölgyek olvasó köre alakult má hó 16-án Lőcsén. Az egyesületnek könyvtára van, azonkívül szavazatokkal, zene-és ének előadásokkal egybekötött felolvasásokat fog rendezni. Elnöke Csáky Gyuláné grófné.

„Leborulok a nemzet nagysága előtt.” Kossuth Lajos, midőn 1848. jul. 11-én 200 ezer katonát kért az országgyűléstől s a képviselők mind felugrálva kiáltották: „Megadjuk! Megadjuk”, hazafias páthoszában elragadtatva így szólt: „Leborulok a nemzet nagysága előtt”. — Kossuth Ferencz a fecskendőgyár 15,000 ftos igazgatója és az Equitable biztosító társaság szintén nem megvetendő gázsival rendelkező vezérigazgatója — a napilapok szerint — atyjának kezzenataiért 150,000, mondd százötvenezer frtot kér a — Nemzeti Muzeumtól. Leborulunk az összeg nagysága előtt!

A liberális lapok és az izgatás. Több liberális lap közölvén az egyházpolitikai javaslatoknak, mint törvényeknek a hivatalos lapban való megjelenését, egyuttal majdnem szóról-szóra ugyanazonos figyelmeztetést is közölnek, mely figyelmeztetéssel azt akarják mondani, hogy senki még csak véleményt se merjen mondani az egyházpolitikai törvényekről. Tisztán kriminalisztikus szempontból is érdekesnek tartjuk közölni a kuriának több itéletében kifejezést nyert meghatározását annak, hogy mi a törvény ellen való izgatás. „Az igazgatás tényaladékat nem a törvény, vagy törvényes határozatoknak, habár nem helyeselhető ellenszenvvel nyilvánított bírálata, nem az azok fölőli beemlérlő, vagy

tiszteletlen nyilatkozat, sőt még nem is valamely lealacsonyító véleménynyilvánítás, hanem kizárólag a törvény rendelete iránti engedelmség megtagadását tartalmazó egyes felhívás képezi.”

Külföld.

Az utolsó nápolyi király. II. Ferencz volt nápolyi király életének 59-ik évében meghalt. Ferencz Mária Lipót, Nápoly és a két Szicilia volt királya, a Bourbonok nápolyi ágának feje, a kit az olasz egységért vívott harcok idején bombakirálynak is neveztek, már három évtizednél hosszab időt tölt számkivetésben. Midőn 1861-ben királyságának utolsóul megmaradt erősségéből, Gaeta várából is kapitulóció mellett kivonulni volt kénytelen és Viktor Emanuel csapatai elfoglalták az Appeninfélsziget összes déli tartományait, Ferencz király Rómában, utóbb pedig Bajorországban talált menedéket, ahonnan az utóbbi években rendszeren átjött Arcóba, Dél-Tirolnak e kies gyógyhelyére telelni. Arcóban a nápolyi exkirály Albrecht főherceg kastélyában szokott tartózkodni, nejével, Zsófia királynővel együtt, a ki testvérhuga királyasszonyunknak és a kit valamikor a legszebb királynőnek neveztek. Az exkirály házasságából gyermek nem származott. A halalos ágynál a nápolyi királyné, a casertai herceg, Albrecht, Rainer és Ernő kir. hercegek voltak jelen. A végrendelet felbontása után fogják megtudni, hová szállítják az exkirály holttestét. Az arcói lakosság és vendégek körében nagy a részvét és a legtöbb házra kitűzték a gyászlobogót.

Khina és Japán öt havi hadakozás után végre nagyon érzik a szükségét, hogy a háborunak véget vessenek. Nemesak Khina óhajt menekülni a hódító japánok pusztításaitól, hanem Japán is belefáradt a küzdelembe; mert ha győzelemről győzelemre halad is, hadseregét a téli háboru fáradalmi megtizedelték és mind újabb meg újabb csapatokat kénytelen a harcra küldeni. Japánban ugyan az önkéntesek seregétül tódulnak a mikádó zászlói alá, de a kormány belátja, hogy a tisztességes béke kívánatosabb, mint hogy a nemzet virága munka helyett áldatlan vérontással töltse el idejét. Hozzájárul, hogy a háboru folytatását a beállott tél rendkívül megnehezíti és a hadjárat költségei súlyos terheket rónak mind két állam kincstárára. A több izben tervbe vett békétárgyalások mégsem vezettek czélhoz, mert Khina nem akart olyan engedményeket tenni, a melyekre a japánok fényes hadi sikereik alapján joggal igényt tartottak.

Franciaországban a párisi haditörvénszék a hazaáruló Dreyfuss kapitányt deportációra ítélte.

Olaszországban egy jámbor hívő egész vagyonát egy alapítandó kisededővő intézetre hagyta, de csak azzal a feltétellel, hogy az intézetet minden időkre szerzetesnők vezessék. A végrendelet kihirdetésénél a bíróság szükségesnek tartotta kérdést intézni az igazságügyminiszterhez, hogy tekintettel erre a feltételre, megállhat-e a végrendelet. A miniszter a kérdést az államtanácshoz küldte, mely úgy döntött, hogy a végrendelet érvényben maradhat, mert az a körülmény, hogy a törvény nem ismeri el a szerzetesrendeket,

nem zárja ki azt, hogy szerzetesek intézete-
ket vezethessenek, ha ugyan bírnak, azokkal
a kvalifikációkkal, melyekkel a törvény az
illető intézetek vezetőitől megkövetel.

Az orosz csári pár koronázása ezuttal
elmarad. A csár óhajára csak 1895. év ápri-
lisában fog az végbemenni az orosz nemzeti
kiállítás alkalmából. A csári hadsegédek azom-
ban már szétmentek a csár kéziratával az
európai fejedelmi udvarokba, hogy hivatalo-
san megjelentsék Miklós csár trónraléptét.

Vidék.

— **N.-Károly.** A kereskedelmi miniszter
n Nyiregyháza-m.-szalkai helyi érdekű vasut
résztársaságnak elümmunkálati engedélyt
adott vasutjának Nyir-Bátor állomásától
Nyir-Vasvári, Mérek és Vállaj irányában vagy
Csanálos, vagy pedig Börvely és Kálmánd
érintésével a nagy-károlyi állomásig leendő
kiepítése tekintetében.

— **Aranyos-Megyes.** Korodán Tógyer
aranyos-megyesi lakost e napokban nagy
szerenestlenség sújtotta. Három gyermeke,
kiből egy pár nap előtt csak élet és vidám-
ság sugárzott, ma már egyik a másikat kö-
vetve a sírba nyugosznak. A környéken jár-
ványnya fajult difteritisz ölte meg szegényeket.
Ezek még nem vehették igénybe a „serum”
életmentő erejét.

— **Szinyér-Váralját** és környékét nagy
hullámozgásba hozta Kamaráth János bírói
pályájának 25 éves jubileuma. Kevés ember-
nek jutott osztályrészül láthatni a saját
személyét illető szeretet és tisztelet nyilvá-
nitását oly alakban, mint ezt az ünnepelt
látta decz. 27-én. A jubiléus egyébiránt, mint
bíró megérdemli a feltétlen tiszteletet, mert
ítéletében mindig az igazság volt a mér-
adó, mint társadalmi ember pedig a szeretet-
tet, mert megtettesült jókedély s önzetlen
jóbarát. 100-nál többen vettek részt a tisz-
teletére rendezett banketten.

— **Misztótfaluban** olvasókör alakult,
melynek czélja helyes olvasmányok, jó irá-
nyu lapok útján terjeszteni a művelődést a
hosszu és unalmas téli estéken.

— **Pusztá-Kerepetz.** (Bereg m.) Mult hó
21-én P.-Kerepetzen az uradalmi magtárt
feltörték, és onnan 15 zsák fűmagot (komó-
esint) elloptak. A tetteseket megfogták, der-
ezenyi lakosok.

— **Munkács.** Mult hó 17-én éjjel a pia-
czon a jbiróság szomszédságában tűz volt.
Egy bódé, melyben zsemlyét és másféle süte-
ményt árultak, leégett. Szerenese, hogy ak-
kor éjjel hó volt, mert talán az egész sor
leégett volna. A tűz a bódében hagyott sze-
nes fazéktól támadt.

— **Az ungvári kath. kör** elhatározta,
hogy a tél folyamán ismeretterjesztő felolva-
sásokat tart. E czélból a kör választmánya
végrehajtó bizottságot alakított, mely Fülöp
Árpád, főgymn. tanár, a kör titkára elnök-
lése alatt a következő tagokból áll: dr Fi-
biger Sándor, Roskovics Emmánuel, Vesz-
prémy Sándor és Kozár Mihály. A végrehajtó
bizottságétárgyban ülést tartván, abbanállapo-
dott meg, hogy a felolvasó-estélyek f. é.
február 2-án és márczius 31-én a gör. kath.
tanítóképző nagytermében, 1895. január 13-án,
február 25-én és márczius 17-én saját helyi-
ségében fognak megtartatni. — Az ungvá-
ri dalárda az ezredéves kiállításon
szintén részt fog venni. Ez ügyben Buda-

pesten volt Popovics Miklós kir. táblabíró,
a dalárda elnöke, s az országos daláregye-
sület gyűlésén bejelentette, hogy dalárdánk
is óhajt közreműködni a milleniumi orsz.
dalárversenyen.

Pálócz. (Ung. m.) Az Amerikában lakó,
pálóczy illetőségű hivek 400 frtot gyűjtöttek
össze s küldtek a pálóczy templomban elhe-
lyezendő ludi szoborra. Távol vannak ugyan,
de lelkek összenőtt kis falujokkal és szép
templomjukkal és ezzel akartak kedveskedni,
templomjukat diszítani és maguknak emlé-
ket emelni. Szeretett plébánosuk nemesak a
ludi Szűz szobrát, hanem a Sz. Család szob-
rát is megszerezte. A szobrok tiroli készít-
ményűek, 180 cm. magasok, a szentély két
kiugró részén vannak felállítva. A szob-
rokat decz. hó 23-án a helybeli esp. plébá-
nos áldotta meg ünnepélyesen. A segédle-
kész szép alkalmi beszédet mondott, mely a
jelenvolt hiveket könyekig meghatotta. Bár-
csak minden parochián ily nagy örömet sze-
rezne a kis Jézus az ő születésén.

Tanügy.

**A szatmármegyei Széchenyi-társu-
lat** ig. tanácsa deczember hó 19-én d. u.
4 órakor Szatmáron a városháza egyik ter-
mében Jékey Mór társulati alelnök elnök-
lete alatt ülést tartott. Ezen ülésen elnöklő
alelnökön kívül jelen voltak: Kováts Eduárd
t. igazgató, Jandrisics János aligazgató, Ko-
váts Béla kir. tanfelügyelő, Kiss Gedeon fő-
kapitány, Pap Géza tanácsos, Sarmaságh
Géza tanár, Kótai Lajos, Hatvani Péter
Marosán Kornél és Kende József jegyző.
Jékey Mór elnök üdvözlőlvén az igazgató
választmány megjelent tagjait, az ülést meg-
nyitottnak jelenti ki, mely után felolvastatott
Kováts Eduárd igazgatónak nagy érdekű fél
éves igazgató jelentése, mely lapunk más
helyén egész terjedelmében közölve van.
Egyébiránt az ülés lefolyása a következő
volt: Vécsey Józsefné báróné ő mélt-
óságának, ki Sárközön diszes óvoda-épületet
emelt, azt felszerelte és a társulat igazgatója
által ajánlott óvónőt alkalmazta, elismerés és
mély köszönet szavaztatott. Ugyancsak elis-
merés és mély köszönet szavaztatott Ko-
váts Eduárd társulati igazgatónak az óvodák
és gyermekmenedékhelyek körül kifejtett
ügybuzgalmaért, fáradságot nem ismerő sok
utazásaiért és különösen a könnyen áttekin-
thető és szakszerű igazgatói jelentéséért. Ko-
váts Eduárd ig. ajánlatára mint máskor is,
nyolez óvónő 20—20 forint, nyolez pedig
15—15 forint jutalomban részesül. Ezeken
kívül Loloki Veronka ar.-megyesi óvónő, ki-
nek működése oly elismerőleg említették fel,
20 forinttal szintén megjutalmaztatni hatá-
roztatik el. Az igazgatói jelentés másolatban
a kir. tanfelügyelőség részére tanügyi fel-
használás végett kiadatik. Igazgatónak abbeli
jelentése, hogy a megye Jókai műveinek
eddig megjelent köteteit megküldötte, tudom-
sául vétetik. Az orsz. muzeum- és könyvtár-
bizottság által a társulat könyvtárra és iratai
felől kért felvilágosítás megadására Hatvani
Péter könyvtárnok és Kende József jegyző
kéretik fel. A pénztári számadás felülvizs-
gálására Jákó Mihály, Sarmaságh Géza és
Kótai Lajos kéretnek fel. Ezzel az ülés vé-
get ért.

Helyi hírek.

— **A karácsonyi ünnep alkalmából** püs-
pök urunk ő méltósága a helybeli szegények
közt 120 frt, a káptalan 70 frtot osztatott ki.

— **A karácsonyi sz. ünnepen** az ünnepé-
lyes szent misén püspök urunk ő méltósága
pontifikált, ugyancsak ő tartotta az ünnepi
egyházi beszédet is.

— **Ő év estélyén** az alkalmi sz. beszédet
Bodnár Gáspár tanár mondotta. — u j év
első napján pedig dr. Kádár Ambrus kanonok,
papnevelőintézeti kormányzó.

— **A helybeli kath. legényegylet** decz.
30-án tisztelgett püspök urunk ő méltóságá-
nál, Irsik Ferencz prelat-kanonok és
Jandrisics János apát esp. plébános uraknál.
Az egyesület nevében Bodnár Gáspár ké-
pezdei tanár tolmácsolta az újévi szerenese-
kívánatokat ékes szavakban. A nemeslelkű
pártfogók kegyesen fogadták a tisztelgőket
s további szellemi és anyagi támogatásukról
biztosították az együletet.

— **Statisztika.** Az elmúlt 1894. esztendő
folyamán a szatmári róm. kath. plebánián
megkereszteltetett 161 gyermek, ezek közül
78 fiu, 83 leány; halva született 1. A ke-
reszteltek között 6 ikerpár volt. Felnőtt
zsidó megtért 4. Meghalt összesen 141, és
pedig 79 fi és 62 nő. E halottak közül az 1
évet sem érte el 49, 10—29 év között 4, 20
éven tul 69, 60 éven tul 33. A legidősebb
halott 91 éves volt. Házasságra lépett 35
pár; ezek közül nőtlen ifju s hajadon 28
pár, özvegy férfi és nő 1 pár, özvegy és
szabad állapotú 6. A legifjabb vőlegény 21,
a legifjabb ara 17 éves; a legidősebb vőle-
gény 56, a legidősebb menyasszony 37 éves.
Oly házasság, hol a menyasszony idősebb
volt, 5 köttetett. Vegyes vallású pár volt 12.
Vallásunkra a protestáns felekezettől vissza-
tért 14, tőlünk elpártolt 2.

— **A szatmári első téglagyár-részvény-
társulat** véglegesen megalakult és decz. hó
20-ik napján alakulóközgyűlést tartva, melyen
96 drb ezer forintos részvény volt képviselve,
az alapítóknak a felmentvényt megadta, alap-
szabály-tervezetét elkészítette. Az igazgató-
ságba tagokul beválasztattak: Antal Kristóf,
Domahidy Sándor, Hermán Mihály, Gábrriel
András, Andre Gusztáv, Emerich Tivadar és
dr. Lengyel Márton, titkárrá dr. Nagy Barna,
a felügyelő-bizottságba Nagy József, Litteczky
Endre és Wallon Lajos részvényes tagokat;
póttag Berghoffer István.

— **A szatmár egyházmegyei Irodalmi kör**
f. é. jan. 10-én esütörtökön d. e. 10¹/₂ óra-
kor az egyházmegyei könyvtár helyiségében
rendes közgyűlést tart, melynek tárgyai:
1) Elnöki megnyitó. 2) Titkári jelentés. 3)
Jelentés a pénztári és vagyoni állapotról.
4) Tisztújítás. 5) Indítványok — és az egyes
pontokkal összefüggő határozatok.

— **Értekezlet a czukorgyár** ügyében. A
városunkban létesítendő czukorgyár ügyében
értekezlet tartatott, a melyen körül-belül 80
birtokos vett részt s megjelentek ott a czu-
korgyárat létesíteni óhajtó Bacher és Kürsch-
ner morvaországi gyárosok és bankárok kép-
viselői is. Az értekezleten a vállalkozó czég
jogi képviselője etsorolta a már ismeretes
feltételeket s hozzá tette, hogy a termelők
a megkötendő szerződés szerint a czégtől
kötelesek répamagot venni holdankint 12
kgmot 25 krajczárjával számítva; ha azon-
ban az első vetés rosszul sikerülne, a czég
ingyen ad magot és hajlandó esekély kamat

mellett holdanként 15 forint előleget is adni. Az értekezleten többen szólottak hozzá a tárgyhoz és Sik Emil a cukorrépa termelést ismertette. Szerinte kedvező időjárás mellett a répa természetes holdanként 50 frt tiszta hasznot is hajt. Az értekezlet a termelés legalább megkívánható 5000 hold biztosítása illetve bejelentésnek határidejét február 1-ére tűzte ki. Végül az értekezlet kimondta, hogy a gazdasági egyesület választmánya indítja meg e tekintetben az aláírást és így a bejelentések is ehez intézendők. Minthogy pedig a cukorgyárat létesítő cég Szarvas városát is megkereste hasonló ajánlatával, érdekében áll a gazdaközönségnek, hogy a szükséges 5000 hold mielőbb összeírva legyen, különben Szarvason állítják fel a cukorgyárat.

— **Dalestély.** Dalárdánk 1895 január hó 11. napján dalestélyt rendez.

— **A gazdák és iparosok szatmári szövetkezete** Szatmáron a szövetkezet üzlethelyiségében 1895. évi január 27-én d. u. 3 órakor évi rendes közgyűlést tart.

— **Az árvíz elleni védelmi munkálatok** legfontosabb részét képezi azon anyagok és szerek készletben tartása, a melyek a belátható veszély idejében hathatós segélyeszközzül szolgálnak. Ezek beszerzéséről a hatóság évről-évre gondoskodik; így ez évben készletben tart 2014 esomó rőzsét, 500 karót, 100 pilótát, 60 targonezát, 100 saroglyát, 50 firkót, 30 tőmőfát, 40 ást, 40 vaslapátot, 5 esákyát, 2 dereglyét, 15 esolnakot, 100 fáklyát, 20 esakányt és 30 kézi lámpát.

— **Katonai kinevezések.** Ó felsége a király a legközelebb szolgált s tisztí vizsgát tett következő egyéves önkénteseket: Gillyén Józsefet az utászedrednél, Eszenyi Sándort, Sándor Lajost, Majoros Károlyt, Bartha Elemért, Simák Lajost, Berky Ferenczet, Nagy Lászlót, Korányi Jánost a szatmári 12-ik honvéd gyalogezred állományába tartalékos hadnagyokká; Polácsék Ferenczet és Varga Lajost hadapród tiszthelyettesekké nevezte ki.

— **A menteleposztály** részére teljesített építkezések befejeztettek s annak felülvizsgálatára a tanács a város részéről Oravecz János gazdasági tanácsost, Hérmán Mihály tisztí főügyészt, Erdélyi István mérnököt, Antal Kristóf és Halmi János bizottsági tagokat küldötte ki s egyszersmind a belügyminisztériumhoz Kőszeghy László műszaki tanácsos kiküldése iránt felterjesztést tett.

— **Az osztrák-magyar banknál** megüresedett váltó-bíráói állásra Róóz Samu helybeli vaskereskedő választott meg.

— **Olvasóink** figyelmét felhívjuk Unger Ullmann Sándor gyógyszerész ur jelentésére.

Tisztelt olvasóinkhoz.

A „**Heti Szemle**” a negyedik évfolyam kezdetén azon ismert jogos és nemes czél tudatában, melyet megalapításakor kitűzött s azóta folyton lelkiismeretesen irányadóul tekintett, bizalommal fordul az öt pártolásával kitüntetett m. t. közönséghez.

Hiszszük, hogy az a t. közönség, mely a kitűzött nemes czél iránti lelkesülésből a „**Heti Szemle**”-t eddig úgy szellemi, mint anyagi pártolásban részesítette, azt e pártolásra ezután is méltatni fogja.

E reményben ajánljuk a „**Heti**

Szemle”-t a velünk rokon-gondolkozású és törekvésű m. t. olvasóink s elvarátaink szives figyelmébe s pártfogásába.

A „HETI SZEMLE” előfizetési ára:

Egy évre	— — —	3 frt — kr.
Félévre	— — —	1 „ 50 „
Negyedévre	— — —	„ 75 „

Tanítóknak és kézműiparosoknak egy évre 2 frt.

Az előfizetési árak a „**PÁZMÁNY-SAJTÓ**” címére küldendők. (Deák-tér 29. sz.)

Szatmáron, 1894. decz. hó 24-én.

„**PÁZMÁNY-SAJTÓ**” Dr. BUZA SÁNDOR
kiadóhivatala. a „HETI SZEMLE” felelős szerkesztője.

Színház.

Deczember hó 25-én és 26-án „A ziterás.” Mindkét napon a közönség zsufolásig megtöltötte a színházat s a darab meg is érdemelte az érdeklődést, mert ugy tartalma mint megjátszása magas nivón állott. — Az operette zenéje fűlbemászó és édes ömlésű accordok jeles harmoniája. — Mint tudjuk, még egyszer adják Lévy Margittal s reméljük, tekintve az elért hatást s a fellépő művész kitűnő képességet, rutinja és egyéb hódító tulajdonsága által még inkább garantírozott előadási sikert, publikumunk újból megtölti a házat. A szereplők közül ki kell emelnünk első sorban Pálffy Ninát, ki énekével sok tetszést aratott, — rögtönzéseiben azonban helylyel-közzel igen izléstelenek voltak. Nem hagyhatjuk u. i. szó nélkül Pálfi N. coupletjeit. Értjük a szolgálók és kocsisokból összeverődött karzat háláját és elismerését, mely minden jobb érzést sértő izetlenségek iránti tetszését frenetikus tapsokban nyilvánítá, de nem értjük azt, hogy miért képezi Pálfi N. ambícióját azon publikum elismerése, melynek aesthetikája nem szokott fölül emelkedni a „Nye”-lábok otrombaságain. Ha a jeles primadonna ezután is ezen zsánerben szándékozik ragyogtatni nemesebb irányra méltó talentumait mi esupán részvétünkkel adózhatunk neki, de elismeréssel még udvariasságból sem. — Óriási hatást esináltak a komikusok: Andorffy és Sziklay. Kupléikkal nem tudott a pompásan mulató néző közönség betelni. — A többiek is jók voltak.

Deczember 27-én és 28-án „Bolond gondolat.” Bohózat 4 felvonásban. Ábray sok szeretetreméltósággal játszott. Makó Aida szokásos kellemes alakítást nyújtott. Andorffy, Sziklay mint mindig, jól megállották helyüket.

Deczember 30-án délután „Mongodin ur felesége” este „Ingyenélők” népszínmű 3 felvonásban. A darab pompás sikeréhez az oroszlanrészt Makó direktor szolgáltatta, ki nemesak mint direktor, hanem mint színművész is a közönség teljes elismerésére és nagy dicséretére kitűnően rászolgál. — Nagy kár, hogy körünkből távozik, mert ily derék, képzett, áldozatkész, buzgó és páratlan erélyű igazgatót az ország keveset mutathat fel, mi még több évtizedben csak egyet kapunk. — Jó volt Ábray A., Sziklay, Andorffy kifogyhatatlan humorokkal, Szarvasi, Piller M.

Irodalom.

— **Egyházi sz. beszédek Bourdaloue és Massilon nyomán.** Ára fűzve 2 frt esinos kötésben 2 frt 30 kr. (e. e. s.) Kapható Szalay Sándor székesegyházi hitszónoknál Szatmártt.

— **Hírlap-irodalom.** „Szombathelyi Ujság” ezímen kath. politikai heti lap indult meg Szombathelyen 1895-ik év január 1-én. Szerkesztője Honti Béla. A „Szombathelyi Ujság” hetenkint egyszer, vasárnap jelenik meg. Előfizetési feltételek: Egész évre 5 frt. Fél évre 2 frt 50 kr. Negyed évre 1 frt 25 kr. Előfizetéseket elfogad a lap kiadóhivatala: az egyházmegyei nyomda.

— **Az értékpapírokba** való tőkebefektetés ma már nálunk is általánosan szokásossá vált és ezen a réven szaporodnak azon sajtótermékek is, a melyek az értékpapírokkal és a tőzsdével foglalkoznak. A mig azonban ezek legtöbbje obscurus tőzseirodák általkiadott selejtes nyomtatványok, addig a „**Pénzügyi Hírlap**” című havonkint 2—3-szor megjelenő pénzügyi és sorsolási közlöny, a melyet Lendvai Sándor, a pénzügyi irodalom terén közel két évtized óta működő ismert fővárosi hírlapíró szerkeszt, a hivatásos sajtó követelményeinek megfelelő és annak teljes magaslatán álló hírlap, a mely **alaposan tájékoztat az értékpapírcs összes viszonyairól. Sorsolási része** a legtökéletesebb, a mit e nemben nyujthatni és e részével megbízhatósága illetékesen is el van ismerve. Azoknak tehát, a kik értékpapírokkal és sorsjegyekkel bírnak, nem ajánlhatunk jobb lapot a „**Pénzügyi Hírlap**”-nál, a melyet még bámulatos **olcsósága** is kitüntet, mert előfizetési ára egész évre csak **egy forint.** A kik egy forintot a kiadóhivatalba (Budapest, V., Dorotta-utca 1. sz.) beküldenek, azoknak a „**Pénzügyi Hírlap**” 1895 végéig bérmentve megküldöik.

— **Az „Oktató Népkönyvtár”** decz. 2-ik füzete jelent meg. A vállalat Stolz Albán jeles német író munkáit magyaritva közli két ivben; egy ivben népszerű egyháztörténelmet és egy negyed iven hasznos tudnivalókat közöl. Megjelenik minden hónapban 3¼ ives csinosan kiállított füzetben. Hasznosabb és üdvösebb olvasmányt alig adhatunk ker. népünk kezébe. Ez mulattatva tanít. Előfizetési ára egész évre 2 frt 50 kr, vagy 10 sacrum. Előfizetni bármikor, az előfizetők a Stolz-műveknél 10% kedvezményben részesülnek. Megrendelhető: Az „Oktató Népkönyvtár” szerkesztőségében, Pozsony, ferenczek.

Különfélék.

Egy plébános borraalója. P. Hattler F. jézustársasági atya közelebb az „Edelsteine für die Himmelskrone” cz. munkájában a következő érdekes kis történetet beszéli el, a melynek követése különösen újvkor igen ajánlatos: „Mindenszentek napján egyházi szentbeszédet mondottam M . . . községben. Ebéden az ottani plébánosnál voltam. Egyszer csak feltűnt nekem egy nagy esomag katolikus kalendárium, mely az íróasztalon feküdt.

— Az Isten szerelmére plébános ur, mit csinál ezzel a esomó kalendáriummal?

— Hogy mit csinállok? — felelt a plébános — az igen egyszerű. Már egészen beteltem a sok borraalóval, a melyet legfőllebb csak megisznak. Így tehát elhatá-

roztam, hogy borralaló helyett egy-egy, kalendáriumot juttatok. Teszem ezt pedig négy okból. Először azért, mert ezzel jót teszek, mert az ily kalendáriumok kiadásából származó tiszta jövedelem jótékony célokra fordítatik; másodsor a megajándékozott többet nyer vele, mint a pénzzel, mert az maradandóbb; harmadsor a család is nyer általa; negyedsor magam is így kijövök, mert minden 10 példányra egy ráadást kapok. Most minden minisztráló gyerekek, jó iskolás gyerekek és eselédemnek, ha valami szíveséget tesznek, egy-egy kalendáriumot ajándékoznak.

Szerkesztői üzenetek.

K. Gy. Német-Kucsova. Egyik későn érkezett, másik elég jókor, hogy alkalmilag érvényesüljön. — Csüggedni nem szabad! Akinek hite van, reménye is fakad...

Sz. F. K. Budapest. A küldött három esemete más talajban kihajtana. Mi nem ilyen fajt kedvelünk — tetszik tudni...

K. Gy. N.-Kapos. Megvolt a harez. Még szerencse, hogy csak egy sebet kapott. Ugy látszik rezervista korában nem gyakorolta eléggé magát a bajvívásban. A fegyverszünet kevés ideig tart, aztán ismét megújul a „Talpra magyar!”

Kegyesrendiek. M.-Sziget. 1895. végeig.

Cs. Szinyér-Váralja. Megelőztek idejében.

ÁRJEGYZÉK.

BÖLÖNYI LÁSZLÓ

mészáros és hentes, friss és füstölt húsneműek üzletéből.

☛ SZATMÁR, SZÉCHENYI-UTCA SARKÁN. ☛

1 kilo I. rendű marha hus	—	—	52 kr.
„ Sertés hus	—	—	48 „
„ Borju hus	—	—	56 „
„ Juh hus	—	—	28 „
„ Fris disznó zsir	—	—	64 „
„ Vastag szalona	—	—	56 „
„ Háj zsirnak	—	—	56 „
„ Paprikás szalona vékony stráf	—	—	72 „
„ Fehér sós szalona táblákba	—	—	60 „
„ Kolozsvári páczolt szalona	—	—	76 „
„ Füstölt szalona táblákba	—	—	68 „
„ Páczolt sonka csonttal	—	—	80 „
„ „ „ csont nélkül	—	—	90 „
„ „ „ kifőve	—	1 frt	60 „
„ Fris kolbász bors. citr. fokh.	—	—	60 „
„ Füstös kolbász fokh. bors.	—	—	80 „
„ Lengyel kolbász	—	—	80 „
100 pár finom virsli	—	5 frt	—
100 drb szalvalád	—	5 „	—
100 pár frankfurti tormás	—	7 „	—
1 kilo Máj sajt	—	—	80 „
„ Párizsi sajt	—	—	80 „
„ Czitromos sajt sült	—	—	80 „
„ Disznó fej sajt	—	—	64 „
1 db. Páczolt marha nyelv	—	—	80 „
1 kilo Tepertő	—	—	64 „
„ Vegyes hideg felvágott	—	—	80 „

MINDENMŰ HUS FÜSTÖLÉST JUTÁNYOS ÁRON ELVÁLLALOK.

☛ Tisztelettel BÖLÖNYI LÁSZLÓ. ☛

Alulírott van szerencsém értesíteni Szatmár város és vidékének tisztelt közönségét miszerint 1895. évi január hó 1. napján a Deák-téren lévő

SZENT-HÁROMSÁGHOZ

czimzett gyógyszerterát átvettem, és azt személyesen és saját felügyeletem alatt fogom vezetni, azon törekvéssel, hogy a tisztelt közönség minden igényeinek és érdekeinek pontosan megfeleljek.

Miért is kérve a tisztelt közönség szives támogatását

teljes tisztelettel

UNGER ULLMANN SÁNDOR

1-2

gyógyszerész.

! NÉGY REGÉNY INGYEN !

FELHIVÁS

A MŰVELT MAGYAR OLVASÓ KÖZÖNSÉGHEZ !

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK” jelenleg már az ország minden vidékén a legtöbb művelt magyar család rendes barátja.

Közkedveltséget és elterjedtséget az által ért el, hogy mindig hazafias irányban s úgy van szerkesztve, hogy a serdülő leánykának is bátran a kezébe lehet adni, s e mellett az atyák, anyák és nagyanak is mindig megfelelő szórakozást és hasznos olvasmányokat találnak benne.

A „HÖLGYEK LAPJA” ezimű melléklet, a nő hí tanácsadója és szellemi titkára.

A „REGÉNYMELLÉKLET” évente négy díszes regénnyel AJÁNDÉKOZZA meg előfizetőit, szép színes borítékkal, melyeknek egyenkénti bolti ára 1 frt, tehát összesen négy forint.

A „BORITÉK” tele van szórakoztató talányokkal s mulattató apróságokkal, kérdésekkel, feleletekkel, egyszóval a „Képes Családi Lapok” a legtartalomdusabb, a legélénkebb s mégis a legolesőbb szépirodalmi képes hetilap.

A KÉPEK a legelső művészek esetének köszönik létüket. A „Hölgyek Lapja” mellékletünknek divatképei mindig a legjobb divatnak mintái; így az 1895-ik évi első szám a következő tartalommal jelent meg:

„Házmár és társa” regény *Beniczkyé Bajza Lenkétől*; „Ujév” költemény *Abrányi Emiltől*; „A befelé fordított kép” novella *Muray Károlytól*; „A nő feladata” *dr. Turnowsky Mórtól*; „A sötét világ” *Tolnay Lajostól*; „Az ifju anya” költemény *dr. Feleký Sándortól*; „Az álom” *G. Diószeghy Mórtól*; „Bál után” *Mészáros Sándortól*; „Az időről” szatira *Jámbor Lajostól*; „A szép színész” regény *Rudnyánszky Gyulától*.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

a „HÖLGYEK LAPJA” ezimű divat- s „REGÉNY”-melléklettel együtt

Egész évre	—	—	—	6 frt — kr.
Fél évre	—	—	—	3 „ —
Negyed évre	—	—	—	1 „ —

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK” hetilapból *mutatványszámokat ingyen és bérmentve* küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik ez iránt — legezészerűbben levelezőlapon — hozzá fordulnak.

A ki három új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget utalványon egyszerre beküldi, annak elismerésül „egy díszes emlékkönyvet” küldünk.

A ki az egész évre szóló hat frtnyi előfizetési összeget 80 kr esomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak elismerésül 4 regényt küldünk; a ki 3 frt előfizetési összeget 40 kr esomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak két regényt küldünk elismerésünk jeléül és a ki csak 1 frt 50 krnyi negyedévi előfizetési díjat 20 kr esomagolási- és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak a kiadóhivatal egy regényt küld jutalmul.

a „KÉPES CSALÁDI LAPOK”

kiadóhivatala

Budapest, Vadász-utca 14. sz. saját házában.